

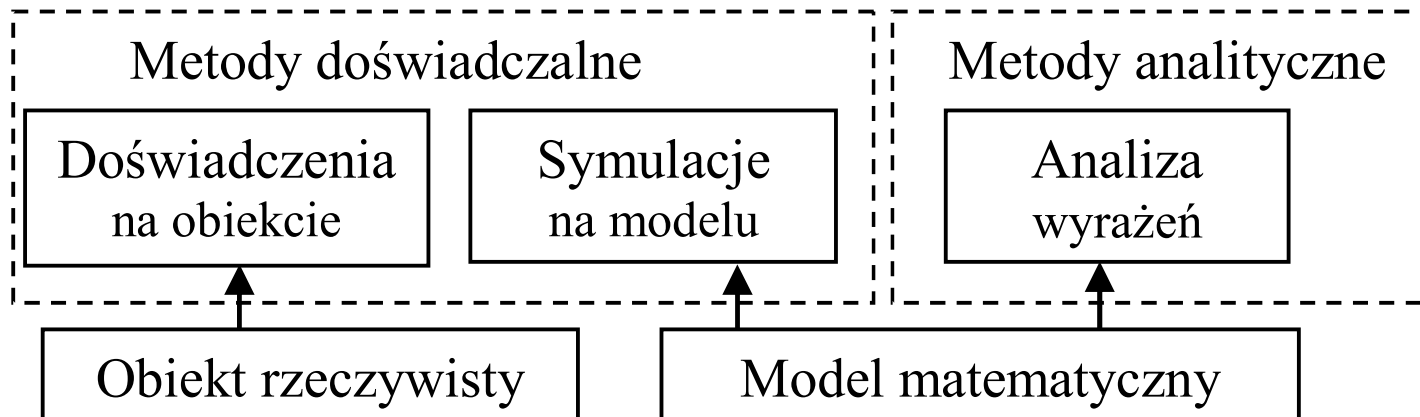
Własności układów dynamiki

Badania doświadczalne

- parametry statyczne
- parametry dynamiczne

Badania analityczne

- parametry statyczne
- parametry dynamiczne

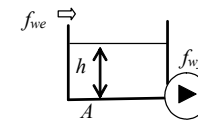
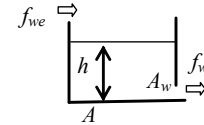

Parametry statyczne

Punkt równowagi (stan równowagi przy stałym wymuszeniu)

Układy liniowe mają jeden punkt równowagi

reguła i wyjątek (własności całkujące)

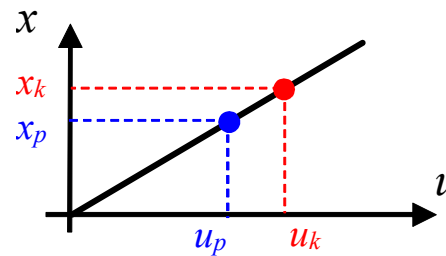

Stałowartościowe wzmocnienie układu (wzmocnienie układu)

$$a_0 x = b_0 u$$

$$x = \frac{b_0}{a_0} u = k_u u$$

$$k_u = \frac{\Delta x}{\Delta u} \left(= \frac{x_p}{u_p} = \frac{x_k}{u_k} \right)$$

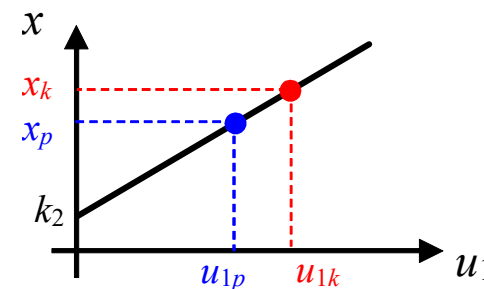
$$\Delta x = x_k - x_p$$

$$\Delta u = u_k - u_p$$

$$a_0 x = b_{01} u_1 + b_{02} u_2$$

$$x = \frac{b_{01}}{a_0} u_1 + \frac{b_{02}}{a_0} u_2 = k_u u_1 + k_2$$

$$k_u = \frac{\Delta x}{\Delta u} \quad (\text{ogólna definicja})$$

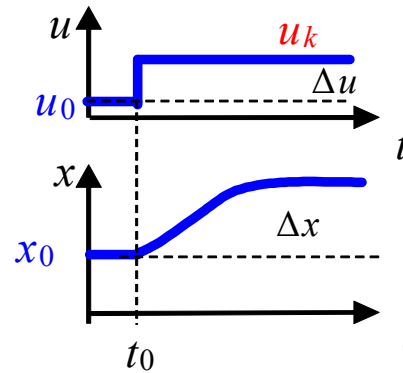
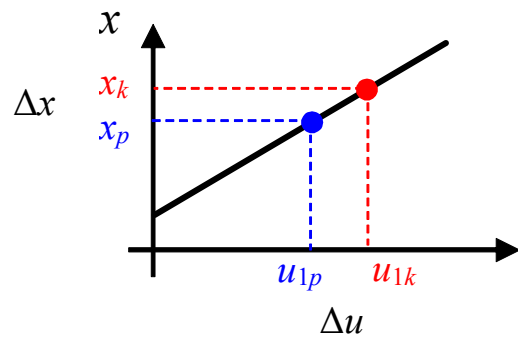

$$\Delta x = x_k - x_p$$

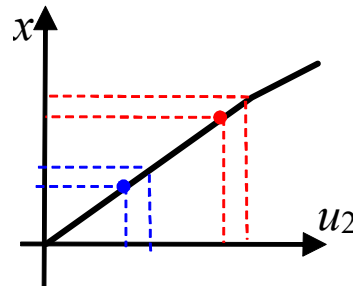
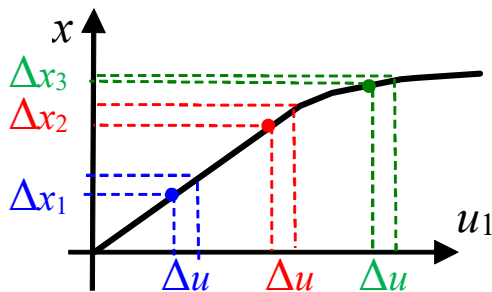
$$\Delta u = u_{1k} - u_{1p}$$

Parametry statyczne

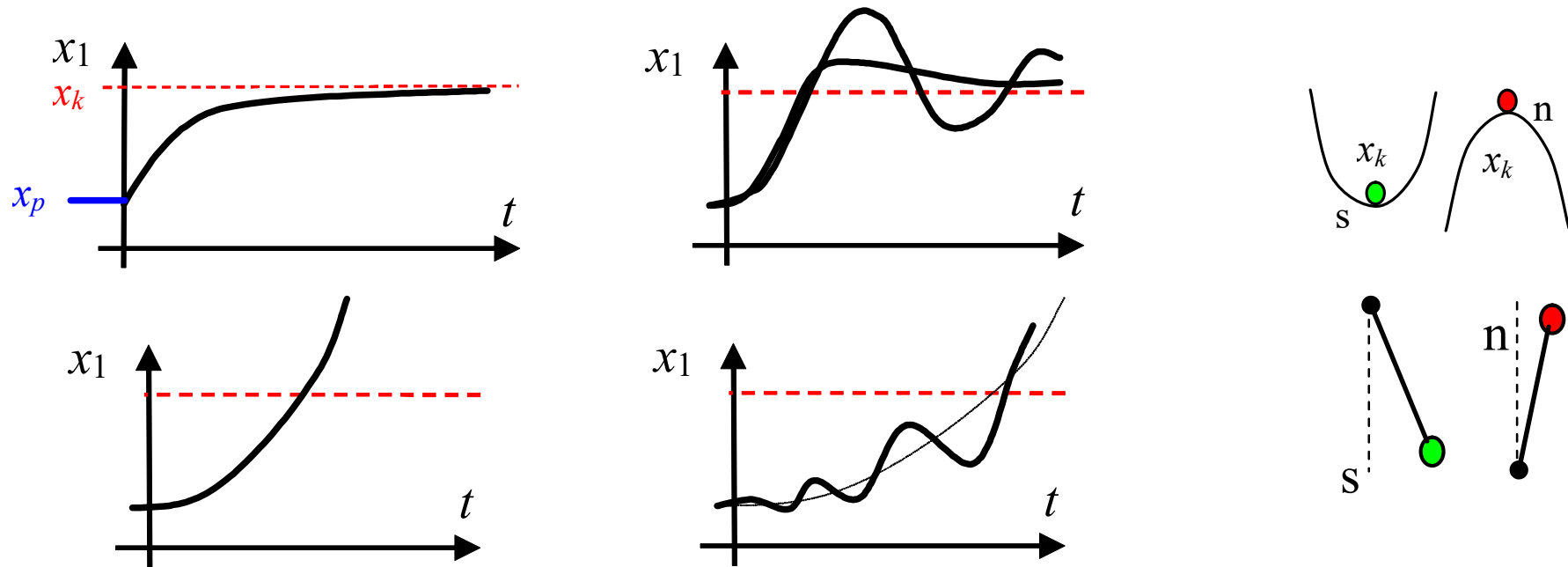
Stałowartościowe wzmocnienie układu (wzmocnienie układu): $k_u = \frac{\Delta x}{\Delta u}$

Wzmocnienie układów liniowych i nieliniowych

Stabilność i niestabilność układu

Układ stabilny przy stałym wymuszeniu (u_k) dąży do punktu równowagi (x_k)

Układ niestabilny trwa w punkcie równowagi, gdy jest to jego stan początkowy, ale najmniejsze zakłócenie powoduje trwałe oddalenie od tego punktu.

Stabilność – zdolność układu do osiągnięcia stanu równowagi.

Stabilność układu oznacza, że:

- końcowym stanem w tych badaniach jest stan równowagi (potocznie stabilizacja układu),
- po ustaniu zakłóceń układ samoistnie wraca do stanu równowagi.

Stabilność i niestabilność układu

Stabilność/niestabilność globalna

– nie zależy ani od wymuszenia, ani od warunków początkowych

Układy liniowe są stabilne (niestabilne) globalnie

Układy nieliniowe mogą być stabilne (niestabilne) globalnie,
ale mogą być stabilne (niestabilne) lokalnie.

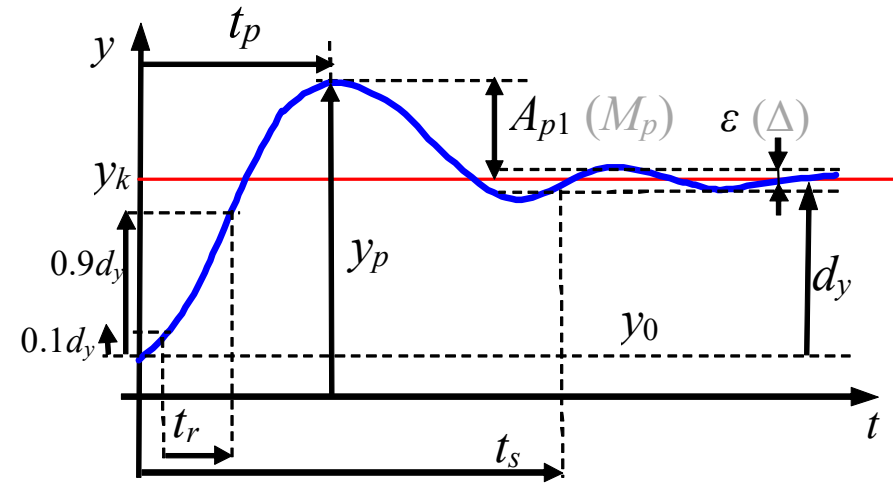
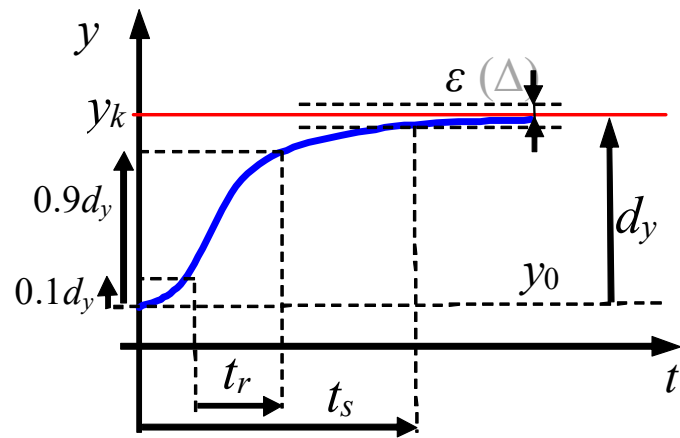
Zastosowanie:

Doświadczalne badanie stabilności układów liniowych można ograniczyć do wyznaczenia reakcji na dowolne wymuszenie skokowe (impulsowe) w dowolnym punkcie pracy.

Różne definicje stabilności nie są sobie równoważne (*):

- ❑ **stabilność asymptotyczna** oznacza, że rozwiązanie $x(t)$ dąży do stanu równowagi (można uznać, że praktycznie osiąga ono stan równowagi)
- ❑ **stabilność sensie Lapunowa** oznacza, że rozwiązanie $x(t)$, które rozpoczyna się dostatecznie blisko stanu równowagi, pozostanie na zawsze dostatecznie blisko tego stanu (może nie osiągnąć stanu równowagi)
- ❑ **stabilność BIBO** (ang. Bounded Input Bounded Output) oznacza ograniczone rozwiązanie $x(t)$ przy ograniczonym wymuszeniu $u(t)$.
Układ stabilny w sensie BIBO nie musi być stabilny w sensie Lapunowa
BIBO - „słabsza” wersja stabilności (obejmuje przypadki graniczne)

Parametry dynamiki

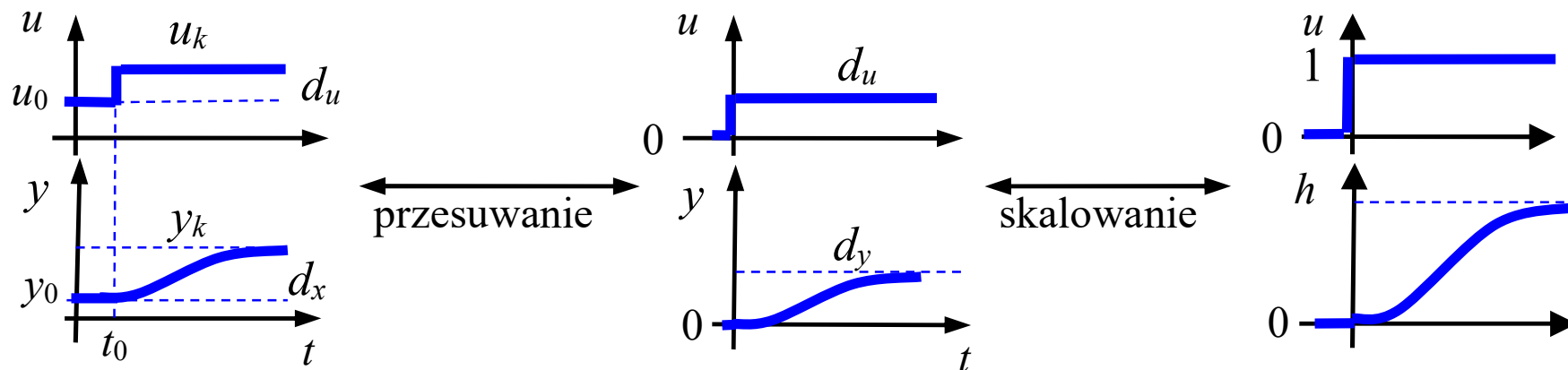

- y_0 – wartość początkowa, punkt pracy
- y_k – wartość końcowa, stan ustalony (ang. *steady state, final value, y_s*)
- ε – zakładana dokładność (tolerancja pomiarowa)
- t_s – czas stabilizacji odpowiedzi (ang. *settling time*)
- t_r – czas narostu (ang. *rise time*)
- t_p – czas pierwszego przeregulowania (ang. *peak time*)
- y_p – wartość szczytowa, maksymalna (ang. *peak amplitude*)
- A_{pi} – przeregulowanie (ang. *overshoot, M_p*) – wartość bezwzględna (A_{p1}) i względna (A_{p1} / d_y)

Parametry dynamiki

$$u(t) = \begin{cases} u_0 & \text{dla } t < t_0 \\ u_0 + d_u & \text{dla } t \geq t_0 \end{cases}$$

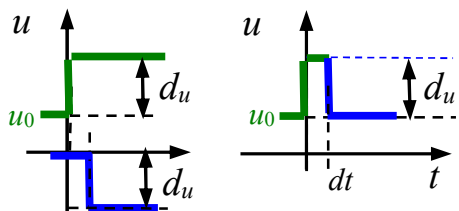
$$u(t) = 1(t) = \begin{cases} 0 & \text{dla } t < 0 \\ 1 & \text{dla } t \geq 0 \end{cases}$$

$$h(t) = (y(t) - y_0) / d_u$$

normalizacja

$$y(t) = d_u h(t) + y_0$$

$$g(t) = dh(t) / dt$$

$$h(t) = \int g(t) dt$$

Badania analityczne

Punkt równowagi – rozwiązanie układu równań statycznych

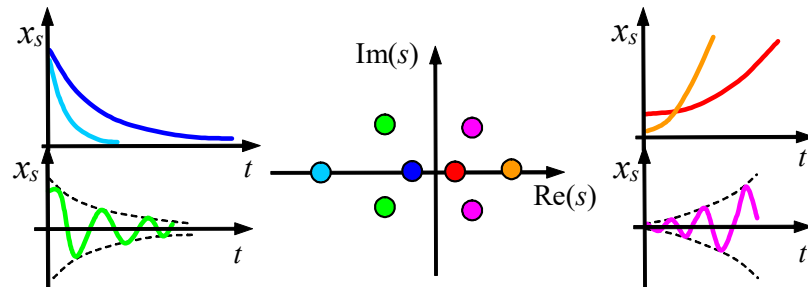
Stabilność – położenie biegunów układu

Model układu

$$1) a_n x^{(n)} + a_{n-1} x^{(n-1)} + \dots + a_1 \dot{x} + a_0 x = b_m u^{(m)} + a_{m-1} u^{(m-1)} + \dots + b_1 \dot{u} + b_0 u$$

$$2) \dot{\mathbf{x}} = \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{B}u$$

$$3) G(s) = \frac{L(s)}{M(s)} = \frac{b_m s^m + \dots + b_0}{a_n s^n + \dots + a_0}$$

Równanie charakterystyczne

$$a_n s^n + a_{n-1} s^{n-1} + \dots + a_1 s + a_0 = 0$$

$$\det(\mathbf{A} - s\mathbf{I}) = 0$$

$$M(s) = 0$$

Pierwiastki równania charakterystycznego
(bieguny układu)

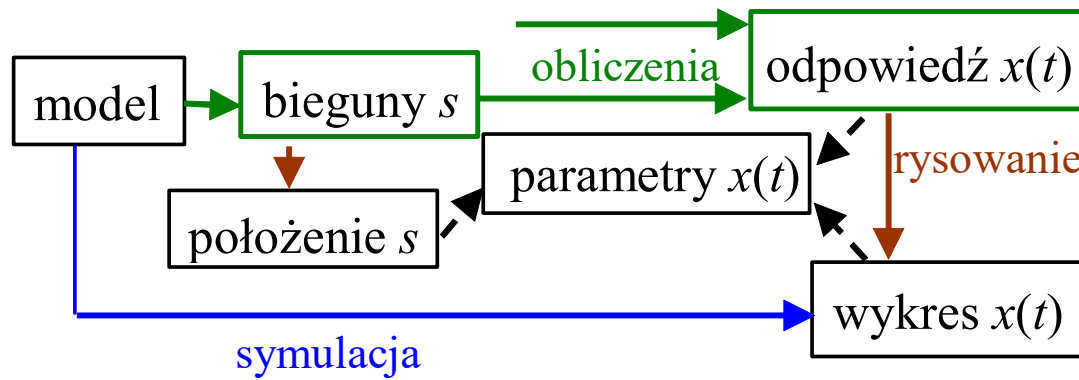
$$x(t) = x_s(t) + x_w(t)$$

Kryteria stabilności układu liniowego – alternatywne warunki asymptotycznej stabilności układu:

- 1° wszystkie bieguny układu leżą w lewej półpłaszczyźnie zespolonej (mają ujemną część rzeczywistą),
- 2° każdy ze składników rozwiązania swobodnego $x_s(t)$ zanika z czasem (do zera),
- 3° rozwiązanie swobodne $x_s(t)$ zanika z czasem – zostaje rozwiązanie wymuszone,
- 4° przy braku wymuszenia układ samoistnie wraca do stanu równowagi,
- 5° odpowiedź impulsowa zanika z czasem do zera.

Kryteriów tych nie spełniają bieguny, które leżą na osi Im, ponieważ powodują, że składowa swobodna nie zanika do zera. Mówimy o układach na granicy stabilności

Badania analityczne

zasada superpozycji

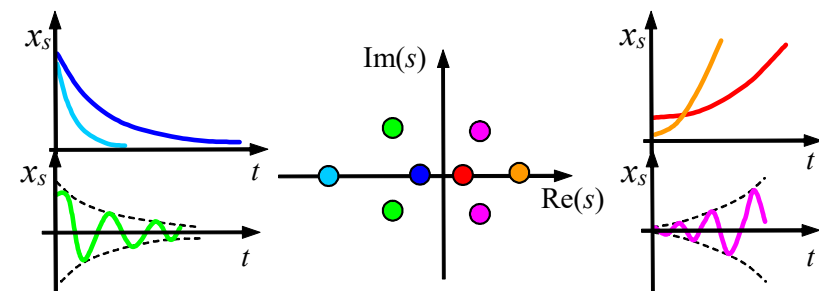
$$x(t) = x_s(t) + x_w(t)$$

rozwiązanie swobodne
(składowa przejściowa)

rozwiązanie wymuszone
(składowa ustalona)

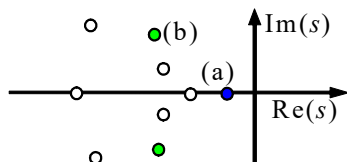
$$x_s(t) = A_1 e^{s_1 t} + A_2 e^{s_2 t} + \dots + A_n e^{s_n t}$$

$$A_1 e^{(\alpha + j\omega)t} + A_2 e^{(\alpha - j\omega)t} = A e^{\alpha t} \sin(\omega t + \varphi_1)$$

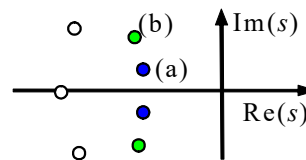
Przykłady najbardziej znaczących biegunów układu ze względu na:

(a) t_s

$$t_s \approx 4 / |\operatorname{Re}(s_i)|_{\min}$$

(b) μ

$$\mu = |\operatorname{Im}(s_i) / \operatorname{Re}(s_i)|_{\max}$$